

Aki a munkahelyén szerzett sérelmeit is elviszi a túrára

— Képzeld a Csipcsala már napok óta fúr. Szeretné ha repülnék...

Aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet...?

— Nézd anyu, milyen szép virágos bokor!

Ilyennincsi turistaház

Csábajelenet egy képen. Csak erős idegzetűk részére. Teljesen elképzelhetetlen, nálunk ez nem is lehetséges. Csak rémisztésül írjuk, hogy ne is legyen soha. Ha valaki ehhez hasonló tapasztalt valahol, az nem is igaz.

Túrávezető: — Sporttársak, ne lógassuk annyira a nyelvünket. Nem érdemes a fáradságtól összeesni. Rövid néhány perc múlva a háznál vagyunk. — Félóra múlva feltűnik a várva várt menedékház. Végre berogy a sereg. Helyet foglalnak az asztaloknál. Megjelenik a felszolgáló személy.

En (mert még naiv vagyok): Kaphatunk levest?

Felszolgáló: Hogyne kérem. Ragout, bab- vagy húsvestet tetszik?

Hangok összevissza: Húsvest, bablevest, két ragout, négy bab, stb.

Felszolgáló: Mit tetszik utána...?

Hangok: Majd meglátjuk, egyelőre csak levest kérünk, semmit...

Felszolgáló: Csak az kaphat levest, aki mást is eszik.

En (még naiv vagyok): Menüt kérek.

Felszolgáló: Menü nincs.

En (naiv vagyok): Kérek egy pohár sört.

Felszolgáló: Sör nincsen.

Szemfüles: A szomszéd asztalnál azt isznak.

Felszolgáló: Fizető vendégek, bejelentették.

En (most már csak szomjas vagyok): Kérek egy nagy pohár szódát.

Felszolgáló: Szóda nincs.

Szemfüles: Ott sorakoznak a szódásüvegek a pulton.

Felszolgáló: Csak borhoz.

En (szomjas vagyok): Kérek egy fröcscsőt.

Felszolgáló: Csak pecsenyeborunk van. Lítérje 40 forint.

Szemfüles: Ott isznak fröcsöket.

Felszolgáló: Azok falubeliek, akik minden vasárnap idejönnek inni.

A társaságból nagyon mérges hangok hallatszanak. Fellép a:

Gondnok: Mi tetszik?

A társaság összevissza panaszkodik. Még a panaszkönyvet is kéri.

Gondnok (magyaráz): Vállalat, Vendéglátóipar stb. Mindenki felelős (csak ő nem). Nézzük meg a vendégkönyvet, hányan írtak már bele dicséretet.

Átnézzük a könyvet. Tényleg tele van a jó kiszolgálást és a gondnokot dicsérő bejegyzésekkel. Mi is beírunk, mert rendes ember.

Hajós Pál

KÖNYVSZEMLE

Dr. Kessler Hubert: Das Aggteleker Hühlegebiet (Nordungarn) címen adta ki németül a Borsod-Abaú-Zemplén megyei tanács idegenforgalmi hivatala az Aggtelek és környékének barlangjait ismertető könyvet.

A kis könyv elsősorban a Baradlót — a szlovákiai Domicával —, a Jakucs László által felfedezett Békebarlangot, az élelmiszeripari kutatók felfedezését: az égerszögi Szabadságbarlangot, a műegyetemisták által feltárt Vass Imre-barlangot és a szerző által régóta kutatott és a múlt évben feltárt Kossuth-barlangot ismerteti. A könyvet az avatott szakember kiváló ismertetéseivel kívül útleírások, a jelzett utak leírása és számos fénykép egészíti ki. Hazánk természeti kincseit hasznosan ismerteti ez a színvonalas könyv a külföldi látogatókkal.

A nagyvázsonyi KINIZSI-VÁR címen adta ki a Veszprém megyei Tanács idegenforgalmi hivatala ennek a számos történelmi emlékekkel gazdag helynek ismertetőjét. Eri István szerző a vár történetének, a feltáró és restauráló munkának alapos taglalása mellett megemlékezik a

közei Zádorvárról, a szt. Mihály kolostorról, a tálodi kolostorról, a csepelyi pusztatemplomról, a szentjakabi romokról, a XV. században épült szt. István templomról és a XVIII. században épült Zichy-kastélyról. Számos rajz, vázlat és az útjelzések (melyek igen gondozottak) teszik nélkülözhetetlenné a táj megismeri kívánók számára e könyvet.

Horváth Andor: TURISTA TEREPTAN, sokáig nélkülözött, régen várt, kiváló munka. A Sport Lap- és Könyvkiadó új kiadványa nagyban elősegíti azt a törekvést, hogy turistáink tudatosan járják a terepet. A térkép, a terep tanulmányozása sok egyéb iránt is felkelti az érdeklődést. De csak nézzük magát a könyvet. Kezddöknék, haladóknak, vagy akár felsőfokon továbbtanulóknak nyújt bő ismereteket. Természetjáró szervezeteink tanfolyamai alapvető tankönyvet kaptak most kézhez. Sajnos, nincs helyünk, hogy felsoroljuk a könyv húsz fő fejezetének akár csak a címét, de egyről külön kell beszélni. Ez pedig az Összehasonlító jelkulus, mely tartalmazza az 1953. évi és az 1930. évi fontosabb térképeket. A bőven illusztrált 300 oldalas könyv 16 forintot áron kapható az összes állami könyvesboltokban.

Milyen volt AZ IDŐJÁRÁS

június 15-ig?

Az elmúlt időszak hosszú évtizedek óta hazánk időjárás-történetének egyik legérdekesebb szakasza. Közel a lehetséges szélsőségeket éltük át.

Az elmúlt május végén és június elején kedvezőnek talán csak azt mondhatjuk, hogy az időjárás javulása minden alkalommal éppen a hét végére következett be. Ez persze nem véletlen. Az egyes időjárási szakaszok gyakran 5-6 vagy 10-12 napig tartanak. Ekkor következik be a változás. Előfordulhat tehát, hogy több héten keresztül hasonló időpontban következik be a javulás vagy rosszabbodás.

A május hónap középhőmérséklete 13-14 fok volt, és így közel 3 fokos hőhánnyal, 177 éves feljegyzéseink sorozatában a hetedik helyre került. (Az átlagos középhőmérséklet 16-17 fok, a lehetséges 21 fok, 1833-ban.) Eddig mindössze 6 hidegebb május fordult elő, mégpedig 1919, 1902, 1876, 1874, 1873 és 1871-ben. Igen érdekes, hogy az 1870-es években egymás után csoportosan fordultak elő. Akkor is erős napfoltmaximumos év volt. Május 26-tól 30-ig tartó pentád (5 napos időszak) hőmérsékleti közepe olyan alacsony volt, amilyenre eddig példát nem találunk. (11,6 fok, az eltérés -7,2 fok.)

A rendkívül alacsony hőmérsékleti értékekhez állandó esőzés, sokfelé jégeső, halálosvégű villámcsapások és késői havazás járt. 26-áról 27-ére a Mátra és Bükk környékén 10-20 cm-es hóréteg hullott, ami szintén a legnagyobb ritkaság ebben az időszakban. A késői tartós hideget csaknem minden átmenet nélkül kánikulai meleg követte, 30-35 fokos hőmérsékleti értékkel. A nagy ellentétre a következő szám adatok jellemzőek: május 27-28-án a napi középhőmérséklet 10° (a déli felmelegedés 9-12°), 31-én 13° (a déli felmelegedés 15-18°) volt, néhány nappal később, június 12-én a napi középhőmérséklet 28 fokot tett ki, és a déli felmelegedés 30-33, helyenként 36 fokig terjedt. Ez egy évszakos, sőt azt meghaladó hőmérséklet-változásnak felel meg. (A tél középhőmérséklete nálunk kb. 0°, a tavaszé 10°, a nyáré 20°, tehát látjuk, hogy évszaktól függően 10° a különbség.) Ilyen nagyfokú átalakulásra szerveztünk nincs hozzászokva, és ezért szenvedtünk az időjárásból.

A májusi késői hideget egy Skandinávia fölé jutó anticiklon (maximum) okozta 21-től 24-ig. Ennek hatása csaknem egész Európára kiterjedt. Szibéria felől északkeleti áramlással 5 fokos levegő tört ránk, és árasztotta el egész Európát az Atlanti-óceánig, délen Afrika északi partjáig. Moszkva, Kiev, Varsó, Berlin, Prága, Budapest, London Párizs és a többi fővárosban 10° körüli hőmérséklet mellett napokon át fújt az északkeleti szél. Ez az időjárási helyzet jellemezte május második felét.

Június 1-től 6-ig nyugati áramlás alakult ki, és okozott változékony időjárást megismétlődő frontátvonulásokkal, utána Afrikából szárazai forró levegő áramlott észak felé. A Földközi-tenger felett a meleg levegő párával telítődött s így jutott el hozzánk. Ez okozta a néhány napos kánikulát, 30-35°-os hőmérséklettel és 70%-os nedvességgel. Június 12-től 15-ig már szárazföldi eredetű meleg levegő jutott uralomra, és ez hosszú idő után az évszaknak megfelelő kellemes nyári időjárást biztosított a hónap közepére.

Június első felének kellemes szép nyári időjárása bebizonyította, hogy nincs igazuk azoknak, akik az áprilisi és májusi zord időjárás után kellemetlenül hűvös és esős nyarat vártak. Június 10-től különben 200 órán át nem esett az eső hazánkban.

Dr. Zách Alfréd